

Slovenski hmeljar

Glasiló hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstdnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto IV

Celje, dne 16. junija 1933

Štev. 12

Savinjski:

Nič pretiranega upanja

Ukinitév prohibicije v Ameriki je vzbudila med hmeljarji nove nade na boljše čase, katere žal celó tudi nekateri sicer resni gospodarstveniki podpirajo. Dolga leta smo potrebovali, da smo pod pritiskom skoz in skoz nerentabilnih cen hmeljske nasade toliko skrčili, da je tudi brez ukinitve prohibicije v USA že bilo mogoče računati, da je nadprodukcije hmelja konec. Ker je bila ukinjena vprav tedaj še prohibicija v Ameriki, je čisto naravno bilo takoj več povpraševanja za hmelj, cene so se pričele dvigati in hmeljarji so v novem upanju dvignili glave. Takoj se jih je tudi prijela stara in pogubna bolezen — loviti konjunkturo. Že obžalujejo, da so nasade preveč skrčili in se kar kosajo med seboj, kdo bo zopet nasadil prej in več hmelja. Vprav to pa je prava in najkrajša pot v novo in še hujšo krizo! Kaj je res tako težko razumeti, da je sedanje izboljšanje hmeljarskega položaja pripisati v prvi vrsti skrčenju nasadov in šele potem ukinitvi prohibicije v USA? Poglejmo vendar, za koliko smo morali skrčiti naše nasade:

	Površina hmeljskih nasadov v ha				skrčeno za %
	povprečno 1. 1909/13:	1. 1929:	1. 1932:	1. 1929/32:	
Jugoslavija . . .	1.517	10.000	1.471	85:29	
Francija	6.909	4.574	1.851	59:53	
Belgija	2.150	1.235	573	53:60	
Nemčija	22.172	15.224	8.013	47:37	
Poljska	4.439	3.600	2.000	44:44	
Češkoslovaška	15.534	17.264	9.843	42:91	
Skupno	52.721	51.897	23.751	54:23	

Torej 23.751 ha hmeljskih nasadov smo morali uničiti, za 54:23% reducirati, da smo dvignili cene!

Težko je šlo in počasi. Najprej in v največjem obsegu smo storili svojo dolžnost pri nas, potem pa polagoma ostali, zadnji in v najmanjši meri seveda češki hmeljarji. In vprav ti danes najbolj žalujejo za skrčenimi nasadi v napačnem mnenju, da bi tudi sama ukinitév prohibicije v Ameriki, rešila krizo. Kako pozabljivi so vendar ljudje in kako hitro zopet zapadejo v stari greh! Samo malo izboljšanja je treba, pa že vidijo bodočnost pred seboj vso rožnato!

Pa so nade na boljše čase, nade na vstajenje hmeljarstva, kakor sedanjo hausse v hmeljski trgovini nekateri že imenujejo, tudi upravičene? Prav gotovo ne, vsaj na trajno izboljšanje ne! Saj že drvimo v novo krizo, saj si že zopet rinemo ostri nož nadprodukcije v srce gospodarstva, ker zopet sadimo hmelj, namesto da bi ohranili sedanjo površino nasadov in na ta način trajno preprečili nadprodukcijo. Glavni povod našemu upanju v izboljšanje je Amerika. Pa je to upravičeno in sloni ta trenutna kalkulacija na solidni podlagi? Ne, prav gotovo ne! Le poglejmo!

Lansko leto je Amerika sama na 8900 ha pridelala 115.000 stofov hmelja in je torej sama največji producent hmelja na svetu. To prvenstvo si bo Amerika prav gotovo tudi obdržala ter sorazmerno k večji potrebi tudi sama povečala nasade in pridelala več hmelja. To pa tem bolj, ker je tudi v USA gospodarska kriza in so Američani znani po svoji spretnosti, kadar jim gre za to, loviti in ujeti konjunkturo. Pred in po vojni je Amerika hmelj sicer uvažala, toda tudi izvažala. V letih 1909—1913 je znašal uvoz povprečno 28.280 stofov letno, izvoz pa mnogo več, namreč 69.930 stofov; površina nasadov je bila tedaj 18.087 ha, letni pridelek 234.300 stofov in domača poraba 187.500 stofov. Brez dvoma si bo Amerika prizadevala

čim prej doseči zopet te številke! Pri vsem tem pa je treba tudi upoštevati, da znaša uvozna carina na hmelj v USA okoli 20 Din za kg in transportni stroški krog 14 Din za kg, kar bo gotovo zelo otežkočalo uvoz v USA. Upravičeno se računa, da bo Amerika že najpozneje v letu 1935 pridelala dovolj hmelja doma in bo popolnoma neodvisna od uvoza. Tudi pred vojno se iz cele Avstro-Ogrske, torej našega in češkega hmelja, ni uvažalo v USA več kakor 8496—15.392 stofov letno, in to v letih, ko je bila cena slaba, več, če pa je bila cena dobra, pa manj.

Kakor iz navedenega sledi, so torej le prazne sanje, da bomo Ameriko zalagali s hmeljem, in kdor kalkulira s tem, bo kaj slabo vozil, pa naj bo to že slovenski, češki ali nemški hmeljar. Kakor sedaj hiti saditi, tako bo prav kmalu s preklinjanjem zopet krčil nasade.

Še o zatiranju peronospor

V zadnji številki našega lista smo obširno pisali o neobhodno potrebnem boju zoper peronosporo. Dodatno po dr. ing. Blatnjaju, najboljšem poznavalcu peronospor na hmelju, posnemamo še nekaj važnih pripomb k tej zadevi. Ni namreč važno le, da škropimo proti peronospori, temveč je važno tudi kdaj in kolikrat škropimo.

V Nemčiji so v začetku škropili najmanj sedemkrat, nekateri pa tudi deset- ali celo petnajstkrat tekom vegetacije. To pa je bilo seveda zvezano z značilnimi stroški in na podlagi večletnih izkušenj se je dognalo, da zadostuje normalno šestkratno škropljenje popolnoma, v bolj suhih krajih in pri odpornejših vrstah hmelja (Spalt) pa še manj.

V Angliji, kjer so vrste Golding zelo občutljive, vrste Fuggles pa precej odporne proti peronospori, zadostuje trikratno škropljenje tekom vegetacije; saj so s tem n. pr. leta 1932 popolnoma rešili barvo hmelja.

Na Češkoslovaškem zadostuje trikratno škropljenje celó v vlažnih letih, v suhih letih in če se ukrene tudi vse druge potrebne mere zoper to bolezen, pa bo zadostovalo tudi dvakratno ali celó enkratno škropljenje — ako ne nastanejo v biologiji peronospor kake spremembe, kakor pri peronospori vinske trte, proti kateri je treba škropiti normalno do sedemkrat.

Zelo važno pa je tudi, kdaj se škropi zoper peronosporo. Tozadevno je težko predpisati enoten recept, ker se peronospora širi na hmelju od spomladi do jeseni. Vendar pa se dá ugotoviti čas škropljenja vsaj približno.

Prvič je treba škropiti maja—junija, v vlažnih letih koncem maja, v suhih pa začetkom junija.

Drugič se škropi pred ali ko hmelj vprav pričinja cveteti. Neopravičena je bojazen, da tedaj brozga hmelj spali, pa tudi če ga nekoliko, nič ne škoduje, ker bodo prizadeti le neplodni pestiči.

Tretjič škropimo, ko ima hmelj že kobule, najpozneje deset dni pred obiranjem.

Škropi se vedno le pri suhem vremenu, ko ni vetra in tudi solnce preveč ne pripeka, torej dopoldne in popoldne, le v vročih opoldanskih urah ne. Treba pa je temeljito poškopiti vse dele rastline od spodaj gori, vendar se rastline ne sme kopati v brozgi, temveč le fino poškopiti.

V Savinjski dolini bo za naš odporni Golding trikratno škropljenje vedno zadostovalo. Nam gre zaenkrat še predvsem za to, da širjenje bolezni v naših nasadih sploh preprečimo. Zato bi prvo škropljenje morali brezpogojno izvršiti prav vsi do zadnjega. Škropljenje v cvet izvršimo le, ako je vlažno leto in opazimo sledove peronospor. Kobule pa poškopimo tedaj, če se nam je bači, da postanejo lisaste in izgube gladko zeleno barvo.

Kakor iz navedenega sledi, bi morali torej pri nas prvo škropljenje (maja—junija) kot obrambno izvršiti vedno vsi in v vsakem slučaju, drugo in tretje pa po potrebi.

Poleg obrambnega škropljenja pa je seveda tudi važno in neobhodno potrebno, da odstranimo in sežgemo vsakega kuštrovca takoj, ko se pojavi in prav tako vse obolele liste, lističe in poganjke.

Razno

Potujoča kmetijska razstava in šola, ki je nameščena v posebnem vlakcu in potuje sedaj po naši banovini, pride v sredo dne 28. t. m. v Celje, kjer ostane ves dan. Vstopnina na razstavo znaša 2 Din po osebi, za revnejše pa je brezplačna. Naslednji dan odpotuje razstava v Sv. Jurij ob j. ž., kjer ostane do večera, nato pa odpotuje dalje ter se v celjskem srezu drugod ne bo ustavila. Vsem hmeljarjem priporočamo, da si v čim večjem številu ogledajo to razstavo, ker je to edinstvena priložnost, da se bliže seznanijo z vsemi različnimi panogami kmetijstva v naši državi ter vidijo mnogo praktičnega in poučnega. Ob priliki razstave bo tudi več strokovno-kmetijskih kino-predavanj, na katera še posebno opozarjamo.

Uzance za hmeljsko trgovino. V ponedeljek dne 12. t. m. dopoldne se je v Žalcu vršil ponovni sestanek zastopnikov hmeljske trgovine in produkcije radi končne redakcije prepotrebnih uzanc. Na tem sestanku so bile sklenjene še nekatere manjše spremembe. Kakor hitro bodo uzance končnoveljavno sestavljene in odobrene tudi po zbornici TOI v Ljubljani, jih bomo v celoti priobčili.

Inozemsko pivo v USA prosto davka. Po najnovejši odločbi Treasury Departementa na inozemsko pivo, ki se uvaža v USA, ni treba plačati 5 dolarjev pivskega davka, temveč samo uvozno carino 1 dolar za galono (1 ameriška galona = 3.79 l), t. j. 26.4 dolarjev (okrog 1663 Din) za hl. Kdor bo torej hotel v Ameriki piti evropsko pivo, bo že moral imeti precej cvenka v žepu.

Za izvoz hmelja v Ameriko si mnogo prizadeva zlasti Nemčija, ki je tudi že pred vojno izvažala največ hmelja v Ameriko. Zaradi nastale vojne je bil nadaljni izvoz nemogoč, po vojni pa je bila v Ameriki že prohibicija, za brezalkoholne pijače pa hmelja ni bilo treba. Sedaj po ukinitvi prohibicije se vse države pulijo za to, kačera bo zalagala Ameriko s hmeljem in se zato Nemčija silno trudi, da čim prej zopet obnovi stare zveze. V to svrhu je nedavno odpotoval v Ameriko zastopnik bavarske pivovarske industrije in producentov hmelja, ki bo ostal tam par mesecev ter skušal napraviti s čim večjim številom ameriških pivovarjev večletne zaključke za dobavo hmelja iz Bavarske. Kakor je videti, so torej Nemci ubrali najboljšo pot in je zato prav verjetno, da bodo v sedanjem boju za ameriško hmeljsko tržišče tudi odnesli zmago. Obenem pa so tudi pokazali ostalim, kako je treba delati za gospodarske koristi in osvojitve novih tržišč.

Razstava piva v Ameriki. Z ozirom na ukinitvev prohibicije se pripravlja v Clevelandu največja pivovarska razstava, kar jih je bilo kedaj v USA. Otvorjena bo najbrž že letos tekom junija.

Plzensko pivo v Ameriko. New Yorški zastopnik plzenske pivovarne »Světovar« je brzojavno naročil iz Plzna za Ameriko tri vagone piva v sodčkih. V aprilu poslano pivo v steklenicah je bilo hitro razprodano. Četudi je radi visoke ameriške uvozne carine Plzensko pivo v Ameriki zelo drago, je vendar toliko boljše kot ameriško, da si ga premožnejši sloji prav radi privoščijo.

Izvoz hmelja iz Poljske je znašal v letu 1932 skupno 18.260 stotov v vrednosti nad 15 milijonov dinarjev. Največ hmelja je izvozila lani Poljska v Belgijo, znatne količine pa tudi v Francijo, Anglijo, Litvo, Švedsko in Rumunsko. Izvoz hmelja v Nemčijo, ki je pokupila prej večino poljskega hmelja, je bil lani prav malenkosten.

Tudi Avstrija hoče izvažati pivo v Ameriko, vendar tozadevna prizadevanja dosedaj še niso rodila povoljnega uspeha. Avstrija namreč tudi pred vojno ni izvažala piva v Ameriko in zato nima potrebnih zvez iz prejšnjih časov, dočim sta Češkoslovaška in Nemčija še iz predvojnih časov v USA dobro vpeljani.

Vprašanja in odgovori

Več hmeljarjev iz B.: Prosimo, da priobčite v prihodnji številki lista vse škodljivce, ki se pojavljajo na hmelju. Morda s slikami. Stavimo, da $\frac{3}{4}$ hmeljarjev ne ve, kaj je peronospora, kako izgleda, ali je to bolezen ali živalski škodljivec, dalje kakšna je uš, aphid-muha itd. Bilo bi potrebno navesti vse po vrsti, kakor se pojavljajo, in s slikami, da bi kaj koristilo. Vedno se piše o peronospori in kako se jo zatira — kako pa izgleda, večina hmeljarjev ne ve.

Odgovor: Popisati vse škodljivce in bolezni hmelja v eni številki lista je žal nemogoče, ker jih je

mного preveč. Pač pa so že vsi bili popisani v listu, in sicer takoj prvo leto, ko je pričel izhajati, namreč na strani 4, 10, 18, 28, 35, 43, 59, 123 in 132 iz leta 1930 pod naslovom: Bolezni in škodljivci hmelja. Bilo je tudi mnogo slik, kolikor jih je pač z našimi skromnimi sredstvi bilo mogoče priskrbeti. Strokovni list ni dnevnik, ki se prečita in zavrže, temveč ima trajno vrednost; zato si je koncem leta treba pri upravi nabaviti še kazalo in potem cel letnik shraniti, če mogoče tudi vezati, pa imaš knjigo trajne vrednosti, v kateri lahko vedno poiščeš, kar rabiš. Kdor je tako storil, se o vseh boleznih in škodljivcih hmelja vsak čas lahko pouči. Vse sedaj v listu zopet ponavljati pa res ne gre in to mnogim tudi ne bi bilo prav ter bi takoj trdili, da ne vemo več kaj pisati in zato ponavljamo. Pač pa bi uprava lahko ponatisnila omenjeni članek v posebni brošurici, ako bi jo naročilo vsaj 100 interesentov. Zberite jih! Cena brošuri bi bila 4—6 Din.

J. O. iz P.: Zdi se mi, da je 1% bakreno-apnena brozga preslaba za škropljenje zoper peronosporo. Ali ne bi bil uspeh bolj gotov, če bi škropili z $1\frac{1}{2}\%$?

Odgovor: Zadostuje popolnoma 1% brozga. Močnejše se ne sme rabiti sedaj, ker bi preveč spalila mlade poganjke. Češki hmeljarji za svojo bolj občutljivo vrsto hmelja uporabljajo celó le $\frac{3}{4}\%$ brozgo, dočim se splošno in povsod uporablja 1%, močnejša pa sedaj še nikakor ne.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Stanje hmeljskih nasadov je slejkoprej zelo neenakomerno. Pretežno hladno vreme in zlasti izredno hladne noči zadržujejo normalni razvoj hmeljske rastline, ki je le v redkih in najboljših nasadih dosegla do 3 m visoko in čez. Nevarnost bolezni in škodljivcev še ni prehuda. Bolhači so že izginili, uši se pojavljajo le semtertja in prav tako radi vedno vlažnega vremena tudi sledovi peronospore. Hmeljarji letos mnogo bolj skrbno kot navadno gojijo nasade. Poleg naglavnega gnojenja so zadnji čas že ponovno privezovali, trebili vrste in nekateri tudi hmelj že prvič osipali. Zoper bolhače so mnogi z uspehom uporabljali apneni arzenijat, zoper peronosporo pa uspešno ščitijo nasade z 1% bakreno-apneno brozgo. Toplo in bolj suho vreme je že nujno potrebno. — Zadnji čas je bilo prodano še nekaj letnika 1931 po 16 do 28 Din in tudi nekaj starejših letnikov po 3—5 Din za kg. Sicer pa je kupčija zopet mirnejša in je zlasti že precej živahno zanimanje za starejše letnike zoper ponehalo.

Češkoslovaška: Zadnji čas suho ter podnevi vroče in ponoči mrzlo vreme ovira razvoj hmeljske rastline. Donekod že primanjkuje vlage. Naval uši je vedno večji in tudi peronospora se pojavlja v mnogih nasadih, vendar so se letos hmeljarji z večjo vneto oprijeli obrambnega škropljenja. Splošno je stanje nasadov zelo neenakomerno in ne zadovoljiva. Rastlina je dosegla dosedaj 1—3 m visoko. — Hmeljsko tržišče se je precej umirilo in je le semtertja nekaj povpraševanja. Cene niso več tako čvrste in so celó nekoliko popustile. Žateško blago letnik 1932 nočira 92—105 Din, letnik 1931 pa 35—63 Din, dočim za starejše letnike zaenkrat ni več zanimanja. V Žatcu je bilo znamkova-

nih dosedaj 42.303 bal letnika 1932 v skupni teži 54.874 st洛夫.

Nemčija: Vreme je pretežno jasno, podnevi še precej toplo, noči pa so razmeroma še vedno hladne. Vkljub temu pa si je rastlina zadnji čas precej opomogla. Hmeljarji so zaposleni deloma že z drugim priravanjem, predvsem pa z zaliranjem peronospora, da bi dobili boljše pridelke; poleg ponovnega škropljenja odstranjujejo pridno tudi vse obolele liste in poganjke. Stanje nasadov je silno neenakomerno, splošno je rastlina precej zaostala in le ponekod dosegla že do polovice opor, ponekod pa še niti do 1 m visoko. Največjo skrb pa povzroča večinoma povsod peronospora, ki se letos v kljub vsem obrambnim meram izredno hitro in vztrajno širi ter se na mestu odstranjenih kuštrovcev vedno pojavljajo zopet novi. Mnogi nasadi so že po 4–5krat škropljeni, nekateri skrbni hmeljarji pa škropijo kar redno vsak teden; boje se namreč, da bo letos pravo peronosporino leto. Skrajni čas je, da nastopi toplejše vreme in si rastlina še opomore. — Na tržišču vlada dalje zelo mirno razpoloženje; v kljub temu pa so se cene še učvrstile in celo nekoliko dvignile. Lanski pridelek, le boljše blago, notira Hallertauski in Spaltki hmelj 83–102 Din, gorski (Hersbruck) 69–89 Din in najboljši Tettangski 93–96 Din za kg. Tudi letnik 1931 je čvrst in notira nespremenjeno 30 do 43 Din za kg. Za starejše letnike pa ni zanimanja. Kakor poročajo iz Mainburga pa za letnik 1932 traja hausse dalje in se je za res izbrano prvovrstno blago nudilo že 121 Din za kg.

Francija: Pri ugodnejšem vremenu razvoj hmeljske rastline zadnji čas hitro napreduje. Bolhači so izginili, pač pa peronospora povzroča resne skrbi. Ker hmeljarji računajo zopet z boljšimi cenami, so zlasti v Alzaciji nasade precej razširili ter posvetili kulturi hmelja zopet večjo skrb. — Na tržišču je zavladala zopet mirnejša tendenca, vendar so ostale cene nespremenjene in čvrste. Ponudbe je prav malo, ker so, računajoč na višje cene, v sezoni pokupile mnogo zalog še domače pivovarne, precej blaga pa se je pokupilo tudi za ameriški račun.

Poljska: Zaradi izredno hladnega vremena je rastlina silno zaostala v razvoju in je kljub skrbni negi le izjemoma dosegla do 2 m visoko, v mnogih nasadih pa šele do $\frac{1}{2}$ m. — Tržišče je mirno in tudi za predprodajo letnika 1933 ni več dosti zanimanja.

Belgija: Vreme je zadnji čas nekoliko ugodnejše in razvoj hmeljske rastline hitro napreduje. Hmeljarjem dá največ opraviti zatiranje peronospora in tudi uši, ki se pojavljajo v vedno večjem obsegu. Stanje nasadov je v Doperinghe zadovoljivo, v Alostu pa zelo neenakomerno. — Tendenco na tržišču je čvrsta. Letnik 1932 notira 57 Din, letnik 1933 v predprodaji pa 31 Din za kilogram.

Anglija: Razvoj hmeljske rastline dobro in normalno napreduje, vendar se zadnji čas vedno bolj širi peronospora in tudi uši je vedno več. V splošnem pa je stanje nasadov popolnoma zadovoljivo. — Na tržišču je bila zadnji čas tendenca prav živahna. Ker je lanski letnik že zelo razprodan, se tržijo vedno bolj tudi starejši letniki, zlasti 1929. Cene so se še učvrstile in notira lanski pridelek 40–60 Din, predlanski 5 do 20 Din, letnik 1930 pa 5–10 Din in letnik 1929 čvrsto 5–8 Din za kg.

Amerika: Razvoj hmeljske rastline normalno napreduje in stanje nasadov v splošnem zadovoljuje. — Na tržišču je živahnost sicer popustila, vendar je tendenca za domače blago nadalje čvrsta in so se cene še dvignile. Lanski pridelek notira 97–109 Din, predlanski 72–88 Din in starejši letniki 36–48 Din za kg. Za inozemski hmelj tendenca ni tako čvrsta in so tudi cene nekoliko popustile ter notira 130–150 Din za kg; od 648 bal hmelja, ki je prispel nedavno iz Nemčije, jih je bilo 233 zavrženih. V predprodaji se plačuje domači pridelek za eno, dve in tri leta vnaprej po 60, 54 in 42 Din za kg; mnogo blaga je na ta način že prodanega.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

Splošno: Tako glede stanja hmeljskih nasadov kakor tudi glede položaja na tržišču ni nobene bistvene spremembe.

Srednjeevropski hmeljarski urad (SEHB), ki ima letos sedež v Münchenu, je objavil svoje prvo letošnje poročilo o stanju nasadov z dne 30. pr. m., v katerem so izčrpana poročila iz poedinih okolišev Nemčije in češkoslovaške republike, kratka iz Poljske, Avstrije in Jugoslavije (Slovenija), dočim iz ostalih držav manjkajo. Zanimivo je, da se v poročilu omenja tudi Avstrija, kjer se, kakor smo že svojčas poročali, na Gornjeavstrijskem (Mühlviertel – Rohrbach) poskuša razviti nov hmeljski okoliš. Ker je poročilo SEHB dospelo za prejšnjo številko našega lista že prepozno, sedaj pa je že zastarelo, ga ne objavljamo, tem manj, ker so naši čitatelji o stanju nasadov v posameznih državah itak vedno poučeni iz naših rednih poročil ter bi iz tega poročila (SEHB) ne posneli nič novega.

*

IV. Poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo.

Zalec v Savinjski dolini, dne 30. maja 1933: Začeljeno ugodnejše vreme dosedaj še ni nastopilo. Obile padavine, nizke podnevne in ponočne temperature ter hladni vetrovi ne pospešujejo razvoja mlade rastline in ovirajo nadaljnje obdelovanje nasadov. Pri takšnih razmerah se hmelj le počasi dviguje navzgor. V dobrih legah in pri skrbnem negovanju je dorasel $\frac{1}{2}$ –2 m in še čez na visoko. Obče se mora pa konstatirati, da je stanje neenako. — Po nekaterih znakih se začenja kazati tudi nekaj zanimanja za ostanke iz leta 1930 in 1929.

V. Poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo.

Zalec v Savinjski dolini, dne 10. junija 1933: Nastale vremenske razmere niso ustregle željam naših hmeljarjev, ker dosedaj še vedno mrzle noči in pomanjkanje solnčne toplote ni pospeševalo rasti hmeljske rastline. Obče stanje je vedno še neenako. Na zravanje istega je komaj misliti. Razen že prestanega napada bolhačev, ni drugih živalskih ne rastlinskih škodljivcev. Trebljenje vrst in prvo lahko nasipanje se je že izvršilo. — Nekaj ostankov letnika 1930 je minule dni našlo odjemalcev, in sicer po 4–5 Din za kg.

Peronospora! Ne le po lastnem prepričanju, nego tudi po izreku g. dr. ing. Ctýbor Blažný, Praga, se je v naših hmeljskih nasadih radi mokrotnega vremena pojavil neljubi gost — peronospora, na katerega je Hmeljarsko društvo že opozorilo vse hmeljarje ter kot prvo obrambno sredstvo priporočalo skrbno zbiranje

vseh okuženih poganjkov, posebno pa takozvanih »kuštrovcev« ter njih uničevanje potom ognja. Vkljub temu so pa nekateri hmeljariji kuštrovce zbirali in potem podorali in si tako napravili novo vališče za neljubega gosta. — Hmeljariji! Pripravite se pravočasno na drugo obrambno sredstvo, t. j. brizganje s priporočeno brozgo. — Odbor.

Pojasnilo

Podpisani sem na občnem zboru Hmeljarskega društva v Žalcu obdolzil g. Vilkota Senico, da je preteklo hmeljsko sezono pritiskal na hmeljske cene, radi česar je imenovani uvedel napram meni sodno postopanje. Šele na sodnijski razpravi je g. Franc Goričan, hmeljski trgovec v Žalcu, pojasnil, da je g. Senica nastopal pri njemu, ker je njegov nakupovalec g. Franc Rojnik plačal partijo hmelja 25 para višje, kakor g. Goričan g. Senici, ki je prodajal vskladiščeni hmelj le radi tega, češ, da je njemu premalo plačal, ne pa da bi hlačil cene. Ker sem torej jaz v veri, da branim koristi hmeljarjev, storil krivico g. Vilkotu Senici, si štejem v dolžnost to pojasniti, ker se je ugotovilo, da je bilo ravnanje g. Senice popolnoma pošteno.

Z ozirom na to, da je g. Senica odstopil od zahteve, da se sodno postopanje proti meni nadaljuje in se me radi krivične klevete obsodi, se tem potom g. Senici zahvaljujem za njegovo naklonjenost.

Griže, dne 13. junija 1933.

KUDER LJUDEVIT.

Opozorilo!

Ker se širijo govorice, da sem neko večjo partijo hmelja starejšega letnika, kot mlajši letnik ponudil v inozemstvo, tako da radi potvorbe vzorca ni prišlo do prevzema, smatram takšno, čisto neosnovano sumničenje za žalitev ter bom vsak tak slučaj, ki bi se utegnil še kjerkoli ponoviti, brez nadaljnega sodno zasledoval.

V pojasnilo bodi povedano, da se nahaja kupčija predmetne partije hmelja, ki ni samo moja, v svojem razvoju ter da se je medtem res pripetila neka zamenjava vzorca, toda ne od moje, marveč od strani zainteresirane tvrdke. Tozadevna dokazila se nahajajo v uredništvu tega lista.

MAKS CUKALA,

trgovina s hmeljem, Sv. Jurij ob Taboru.

Za razvedrilo

V restavraciji.

G o s t : »Gospod natakar, povejte mi vendar, kako pride v golaž kos gumija avtomobilskega obroča?«

N a t a k a r : »Oh, kaj še ne veste tega, da avto že na vseh koncih in krajih izpodriva konje!«

Časopisna vest.

»Že zopet je vlak povozil nekega moža«, vzdihne gospa Krulčeva.

»To je grozno,« prikima njena hčerka, gospodična Elvira, »saj je že itak premalo moških na svetu.«

Bolhači bodo uničili hmelj,

ako ga ne poškopite z apnenim arzeniatom „Aresin“ ali poprašite z arzenovim sredstvom „Gralit“.

Tudi za škropljenje sadnega drevja zoper črvičnost in škrlup z 1%nim „Nosprasen“-om je sedaj najprimernejši čas! Vsa ta preizkušena sredstva svetovne tvrdke

»Bayer-Meister-Lucius«

se dobi v Celju — skladišče Kmetijske družbe.

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Umetna gnojila, krmila,
travna in deteljna se-
mena, galico, žveplo,
vsa sredstva za po-
končavanje škod-
ljivcev na drevju in
hmelju, sadjarsko
in vrtnarsko orodje,
kmetijske stroje
in vse druge
kmetijske
potrebščine

oddaja najceneje

Skladišče KMETIJSKE DRUŽBE

v Celju, Aškerčeva ulica

Zaloga cementa!

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le
Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi; poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam; zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica šte. 10.